

РЕШЕНИЕ

№ 6950

гр. София, 12.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Петя Стоилова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **6473** по описа за **2013** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Решение от 09.05.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22 състав, по н.а.х.д. №22925/2012г., с което е потвърдено наказателно постановление №F019895 от 01.11.2012г., издадено от заместник- директора на ТД на НАП –С.. С наказателното постановление /НП/ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл.185 ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за нарушение на чл.41 ал.2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства/Наредбата/

Касаторът [фирма] моли съдебното решение и наказателното постановление да бъдат отменени. Навежда доводи за маловажност на деянието и прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Ответникът ТД на НАП –С. оспорва жалбата.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Настоящият съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Фактическата обстановка е установена пълно и вярно въз основа на събраните доказателства: При проверка на 27.09.2012г. в търговски обект, стопанисван от касатора, инспектор по приходите при НАП е установил, че в книгата за дневните отчети не се съхранява съкратен отчет на фискалната памет за месец юни 2012г.

Доводите на касатора за прилагане на чл.28 от ЗАНН са основателни. Изпълнителното деяние, макар и формално и осъществено чрез бездействие, не е с висока обществена опасност, тъй като не застрашава в голяма степен обществените отношения, свързани с отчитането на публичните задължения. Отпечатването на съкратен месечен отчет от фискалната памет за месеца и залепването му в дневника за финансови отчети е последната мярка за отчитане на оборотите, предвидена в Глава пета "Отчетност на оборотите от продажбите" от Наредбата. Пълното и точно отчитане на публичните задължения е гарантирано от задълженията на данъчните субекти да въведат фискални устройства, да изградят дистанционна връзка с НАП, и да предават данните за оборота по данъчния терминал. Следва да се вземат предвид разпоредбите на § 59, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 от ПЗР на Наредба № Н-18 на МФ, съгласно които след 31.03.2012 г. се допуска използване на одобрените до влизане в сила на тази наредба фискални устройства, след доработка в съответствие с изискванията за дистанционна връзка с НАП, преминали одобрение по реда на глава втора. Доработката на фискалните устройства и инсталиране на данъчния терминал се извършва от производителя или от упълномощена от производителя сервисна фирма. Едновременно с това данъчните субекти са длъжни да съхраняват данните за оборота и на хартиен носител като водят дневници на финансовите отчети, да отпечатват и залепват в тях пълни дневни отчети и да съхраняват контролна лента на електронен носител (КЛЕН). След изграждането на дистанционната връзка с НАП и предаване на данните по данъчния терминал не е задължително използването на КЛЕН. С прочит и тълкуване на наредбата сочат на извод, че отпечатването на съкратен месечен отчет е предвидено с цел да се улеснят органите по приходите при извършване на проверки и ревизии, а не да се подобри отчетността или да се избегне укриването на оборот от продажбите. Поради ниската степен на обществена опасност деянието може да бъде ценено като маловажен случай. Съдът отбелязва, че разпоредбата на чл.185 ал.2 във връзка с ал.1 от ЗДДС не отчита степента на обществена опасност, свързана с изготвянето и съхраняването на различните отчети (дневни или месечни, пълни или съкратени) и предаването на данни по Глава пета от Наредбата. Преценката за степента на обществена опасност следва да се прави конкретно от административно-наказващия орган, включително и по отношение на формалните нарушения, осъществени чрез бездействие. Съдът също е длъжен да извърши конкретна преценка на степента на обществена опасност на деянието.

По изложените съображения и като се вземе предвид, че нарушението е извършено за първи път, настоящата съдебна инстанция счита, че са налице основанията за маловажност и целите на наказанието биха могли да се постигнат като на първо време се предупреди нарушителя да спазва установения ред.

На последно място съдът отбелязва, че в наказателното постановление данъчният период на нарушението е посочен погрешно - от 01.06.2012г. до 30.05.2012г.

Решението на районния съд и наказателното постановление следва да бъдат отменени

като незаконосъобразни.

Така мотивиран и на основание чл.221 ал.2 от АПК Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 09.05.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22 състав, по н.а.х.д. №22925/2012г.

ОТМЕНЯ наказателно постановление №F019895 от 01.11.2012г., издадено от заместник- директора на ТД на НАП –С..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

2/